

нитѣ си позиции при Бедеркю. Като се спускахме по единъ склонъ, за да излѣземъ на пѣтя, неприятелътъ ни откри, и ние се озовахме подъ дъждъ отъ шрапнели. Претърпѣхме загуби, и моятъ конь бѣ раненъ.

Единъ разездъ донесе, че една неприятелска колона настѣпва на изтокъ, успоредно на желѣзния пѣтъ. Отидохме въ тая посока и, наистина, се удостовѣрихме, че нѣколко батальона, съ артилерия, следватъ пѣтя за Сеидлеръ²⁾).

По-нататъкъ Селимъ бей разказва, че той билъ изпратенъ отъ полковия си командиръ да уведоми командира на IV корпусъ, Абукъ паша, за това движение на българитѣ. Докато галопиралъ, Селимъ бей забелязалъ, че отстѣпватъ вериги, и, следъ като билъ контузенъ, успѣлъ да стигне при Абукъ паша и да го тури въ течение на онова, което става на югъ отъ желѣзния пѣтъ. Той заповѣдалъ да се държатъ здраво на позициитѣ си, за да прикриятъ отстѣплението на неговата пехота. Турскитѣ батареи открили огънь и спрѣли за моментъ напредването на българитѣ. Два турски ескадрона спешили. Тѣ действували твърде енергично, но никаква пехотна частъ не имъ помогнала.

И наистина, разезди бѣха донесли на началника на Българската конна дивизия, че една батарея съ три ескадрона се движи по шосето Люле Бургасъ — Каристранъ. Бѣше минало 11 ч. пр. пл., главнитѣ сили на Конната дивизия бѣха спрѣли при Кайбели, и ескадронитѣ чакаха изпратенитѣ хора да донесатъ зобъ отъ селото; началникътъ на дивизията забеляза на североизтокъ отъ Бедеркю, при тригонометрическия пунктъ 50'6, нѣщо като коли и два ескадрона, а началникътъ на щаба доложи, че това е батарея, която излиза на позиция подъ прикритието на двата ескадрона. Началникътъ на дивизията, обаче, „излъганъ отъ разстоянието и, като не вѣрваше на подобна смѣлость, забеляза, че бригадата е много далечъ, и батареята не може нищо да ѝ направи“. При все това началникътъ на щаба предупреди главнитѣ сили. Последнитѣ се готвѣха да се оттеглятъ задъ гребена на югозападъ, и офицеритѣ предупреждаваха войницитѣ да не се движатъ въ алюръ по-голѣмъ отъ търсъ, когато въ 11 ч. 30 м. първиятъ неприятелски снарядъ се зарови въ земята до бригадата. Последва бързъ огънь отъ шрапнели, които се прѣскаха надъ самитѣ главни сили, но толкова високо, че бѣха безвредни. При все това, ескадронитѣ повърнаха крж-

²⁾ По тоя пѣтъ не настѣпи пехота и артилерия, а само Конната дивизия.